

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is: of

Schrijver	Marc-Marie Huijbregts, Marcel Musters
Titel	Meepesaant
Jaar	2011
Uitvoering	mugmetdegoudentand /

Copyright (C) 2011 by Marc-Marie Huijbregts en Marcel Musters

Meepesaant

marc-marie huijbregts

i.s.m. marcel musters

Personages

Riet van den Biggelaar – van Oosterhout

Marcel

Sjan van Oosterhout

Marc-Marie

Tijdens de inloop van het publiek zitten de zussen Sjan en Riet aan een ronde tafel te kaarten terwijl er uit de portable cd-radio-speler live opgenomen amateurkoorzang klinkt. Vlak voor het begin van de voorstelling, als iedereen bijna zit, klinkt 'Droomland' en Riet en Sjan zingen een beetje mee tot ze worden gestoord door de telefoon, Riet zet de cd uit en neemt de telefoon, die ze in eerste instantie niet kan vinden, op.

riet Met Mevrouw van den Biggelaar...? Met de Leesmap? O ja, de Leesmap, das waar, ik had jullie gebeld, het zit namelijk zo, ik heb hem al twee weken nie meer gehad... ja, het gaat dan weken goed, en ineens is het weer foute boel en krijg ik hem nie... Wat? ... Jaja in Tilburg, de Leenherenstraat nummer 118...

Marc-Marie onderbreekt de scène ogenschijnlijk onverwacht, Marcel is een beetje verbouwereerd, laat de telefoon zakken maar houdt hem vast gedurende het volgende deel.

marc-marie Welkom bij Meepesaant.

Dit is misschien een goed moment om 'meepesaant' even te kijken of uw mobiele telefoon uit staat. Dat wordt wel eens vergeten. 'Meepesaant' betekent 'tegelijkertijd'. Hoe gebruikt men het in een zin?

'Als ge naar de stad gaat brengde dan meepesaant van den Besterd bonbons mee', daar zat altijd Leonidas.

marcel We spelen de voorstelling in het Tilburgs. Omdat we allebei uit Tilburg komen. In het ABT, Algemeen Beschaafd Tilburgs.

marc-marie Nou, mijn moeder sprak met ons in het ABT en met haar moeder in het plat Tilburgs. Dus tegen ons zei ze: 'As Nathalie in het kanaal springt, springde gij dan ôk in het

kanaal?’ en tegen haar moeder zei ze dan: ‘Ik zeg net, as Nathalie in het kanaol springt, springde gij dan ôk in ’t kanaol’. Dat is een beetje de nuance.

marcel Voor wij met deze productie begonnen kenden we elkaar niet echt goed. Wel van ‘hallo’ en ‘dag’ en via wederzijdse vrienden, en we zagen elkaars voorstellingen soms, maar verder niet. Maar toen we gingen werken en praten bleek al snel dat er een belangrijke verbindende factor was, namelijk mijn tante Tiny.

Zij werkte meer dan veertig jaar als cassière, nee, als balie-medewerkster, want ze deed meer dan kassawerk zei ze zelf, en dat was ook zo, bij de Tilburgse Schouwburg. Ik ging daar dan vroeger vaak op zaterdag bij de kassa staan, heel trots dat dat mijn tante was. Ik kreeg dan wel eens vrijkaartjes en volgens mij ben ik daardoor aan het toneel gegaan.

En wat bleek, Marc-Marie kwam daar als kleine jongen ook vaak.

marc-marie Ik kreeg dan geen vrijkaarten maar inderdaad ik kwam daar ook.

marcel Jij bent nog bij tante Tiny in het hospice geweest toen ze vorig jaar op sterven lag.

Ja, en we zijn zelfs nog familie van elkaar, zegt Marc-Marie.

marc-marie Nou het zit zo. Tante Tiny was getrouwd met ome Paul, die had een zus en die was getrouwd met de broer van mijn ome Frits.

marcel En mijn tante Annie werkte bij zijn vader in de zaak. Want hij kwam uit een iets beter milieu dan ik. Wij woonden gewoon in een rijtjeshuis in Tilburg-West, maar zij woonden echt in de stad in een mooi oud huis.

marc-marie Nou, wij woonden inderdaad in een mooi huis vóór onze armoedeval.

marcel Wacht even...

riet *door de telefoon* Hebt u nog een ogenblikje...? Dank u wel...

marc-marie En onze ouders hebben elkaar waarschijnlijk ook ontmoet, in ieder geval onze vaders.

marcel Mijn vader heeft namelijk begin jaren '70 de eerste nachtclub in Tilburg mee opgezet. 'The Blue Note.' Dat was iets hoor in Tilburg.

marc-marie Ja, en mijn vader kwam daar met zakenrelaties weleens, ook met mijn moeder en die vertelde daar dan later over. Mijn moeder vertelde dat dan Anousha uit Rusland kwam dansen, die deed dan striptease met bontmuts en al, heel spannend, en een half uur later kwam dan Ting Tong uit Hongkong, dat was dan diezelfde vrouw maar dan met andere make-up.

marcel Nee, dat is niet waar, zeker in het begin was het een chique tent met echte internationale artiesten.

marc-marie Als ik dan vroeger thuiskwam en mijn moeder was met buurvrouwen en met tantes aan het kaarten, was dat altijd heel fijn. Ik ging daar als kleine jongen bij zitten en hoefde dan verder niks, dat kletsen en lachen, voelde zo veilig.

Ik noem het altijd het 'stalgevoel' zo'n jong kalf dat in de stal staat, warm en veilig en denkt dat het altijd zo zal blijven, maar zoals we weten gaat dat voorbij. En die middagen recreëren we nu hier.

marcel Voor mij was het de dinsdag, dan kaartten mijn moeder en haar vijf zussen en soms nog wat schoonzussen, om de beurt bij iemand thuis. Diegene zorgde dan ook voor eten en drinken, en dat begon om elf uur 's ochtends en vaak ging dat tot 's avonds elf uur door. En als het dan bij ons was waren mijn broers en ik altijd blij. Mijn ouders hadden niet

zo'n goed huwelijk, er was veel spanning in huis, maar als het dan bij ons was dan wist ik 's ochtends als ik naar school ging al dat het een fijne dag zou worden, en dan kwam ik om vier uur thuis, en dan ging ik lekker op mijn kamer huiswerk maken met de deur open en dan hoorde ik hen praten en lachen en soms ook huilen, maar dat was gewoon huilen zeg maar, wat ook weer over ging, en dat voelde heel fijn en veilig.

Maar zoals Marc-Marie al zei, het gaat over. Want jouw ouders zijn intussen allebei dood, en mijn ouders ook.

riet *door de telefoon* Dank je wel voor het wachten. Ja, ik heb hem dus al twee weken niet meer gehad. Ja, ja, dat snap ik wel, nee, personeel is ôk moeilijk, ja... overal gaan dingen mis... ja, waar mensen werken worden fouten gemaakt... Nee, 't is niet uw schuld...

sjan Ge betaalt er toch voor?

riet Nee, dat is mijn zusje Sjan, die zegt da ik er toch voor betaal, ja daar hee ze wel gelijk in... nee, het is niet uw schuld, da zegt ze ôk nie.

sjan Ôk haar schuld, 't is ôk haar schuld...

riet Het is een hem Sjan...

sjan Nou zijn schuld dan.

riet U gaat er achteraan...? Heel fijn, dan hopen we maar dat het nu goed komt.

sjan *dwingend* Genoegdoening, oe geld terug of zo... Geef mij maar efkes, geef hier...

Riet doet het met tegenzin.

sjan Ja, met Mevrouw van Oosterhout, de zus van ehh... mijn zus. 't Is toch nie de bedoeling da mijn zus betaalt voor iets wa gewoon nie geleverd wordt en als het er al is, zen alle puzzels ingevuld, mee pen... Ja, verschrikkelijk inderdaad, hoe zou u het vinden om... nou eigenlijk

opgelicht te worre, want dat is wa er gebeurt, week in week uit, wordt Mevrouw van den Biggelaar opgelicht in haar eigen huis... Wat? Sorry?

Ja, daor kopen we weinig veur... O, nou da zou heel schappelijk zijn, mar dan hebben we het over het komende kwartaal? ... Heel fideel, ja, nou u ôk nog een hele prettige dag, ja... dag.

riet Welk?

sjan Het is geregeld, volgend kwartaal hedde gij helemaal voor niks.

riet Echt waar, voor niks?

sjan Ja, Riet helemaal voor niks. Gij laat veel te makkelijk over oe heen lopen.

riet Wen mazzel. Gij krijgt ôk alles voor mekaar. Een brutaal mens hee de halve wereld ziede mar weer...

sjan Ja, als ik eenmaal bezig ben...

riet Och, as ik jou toch nie had en de veurste deur, had ik nooit bezoek.

lachen samen

Gratis, och, des toch altijd wel leuk. Moette gij nog koffie?

sjan Nee, doe nou mar thee, ik slaop zo slecht.

riet Ach, 't is nog zo lang veur ge gaot slaope.

sjan Thee, dank je wel Riet... We doen toch wel een potje?

riet *af* Ja, da kan er wel tussedeur. Mar 't

kan wel efkes dure want ik had nie op thee gerekend.

sjan Doe dan mar koffie...

riet Nou stao de waoterkoker al aon.

sjan Ik was nog bij hullie Marianne.

riet En?

sjan Ja, hij krijgt da mar nie verkocht.

riet *zingt vanuit de keuken*

Droomland... Droomland, och ik verla...

sjan Het is 'O ik verlang zo', 't is 'O'.

riet Welk? Wa zing ik dan?

sjan Gij zingt altijd 'Och'.

riet Wa maakt da nou toch uit?

sjan Da maakt heul veul uit, dan heur ik ut koor heul mooi zingen van 'O' en dan heur ik jou derachteraon mee 'chchch', en dan kijken ze men aon, ik schaom mun ogen uit menne kop.

riet 't Is goed Sjan! 't Is goed.

sjan En ge zit iets te hoog.

riet Te hoog?

sjan Ja, iets te hoog Riet.

in stilte kaarten geven en opsteken

Als het zo veul werk is, doe dan mar koffie...

riet 't Kukt al, ik kom eraan.

sjan Hedde gij nog iets van D-reizen geheurd?

riet Nee, himmel niks, gin telefoontje, gin briefke, gin blumeke.

sjan Gin blumeke snap ik wel Riet, 't is nie hullie schuld.

riet Earl Grey?

sjan Hedde Lady Grey?

riet Nee, da geleuf ik nie, alleen Earl.

sjan Dan Earl. Prima Riet, Earl, lekker...

Riet komt terug met de thee en ze gaan meteen door met kaarten.

Slaopte gij wel goed?

riet Goed, goed... ôk nie goed, mar da komt nie van de koffie. Ik lig mar te prakkezeren en ik moet er honderd keer uit om te plassen, die pillen doen niks, 't wordt alleen maar erger.

sjan Kunde gij het geleuven? Ons Ger?

riet Nee, wezelijk nie. Vanmergen wier ik doodmuug wakker en het eerste wa ik docht was: 'heb ik da nou

gedromd?'. En dan realiseerde ik men eige da da nie zo was. Nou en dan lig ik toch zeker weer een kwartier te janken. sjan Ik kwam die vrouw tegen die vruuger mee dieje man van de Lotto was getrouwd, ge wit wel.

riet Da klein vrouwke?

sjan Nee, die grote struise vrouw, zij droeg vruuger altijd al broeken, ach ge wit wel, heur broer had een sigarenzaak op den Besterd. Thea of Tinnie of... och naomen... in ieder geval zij sprak men nog aon over ons Ger. Ôk zo geschrokken, zij had nog veul contact mee ons Ger zee ze. Och, hoe hiet ze nou, als ge d'r ziet witte 't meteen.

riet Onzen John is maar weer gewoon gaon werke, da snap ik ôk, ik zee ôk: 'John, wa moete nou thuis, ik red mijn eigen wel, ons Sjan komt vanmiddag wir, gaode gij mar'. En toen is ie gegaon.

sjan Van Laarhoven.

riet Van Laarhoven?

sjan Zo hiet zij, Tilly van Laarhoven.

riet O ja, da zee me wel iets, akker zie misschien.

sjan Ja da zee ik al, als ge d'r ziet witte ut meteen. Ze kwaam misschien wel vrijdag zee ze.

riet Vrijdag...

sjan Ja... vrijdag.

riet Ik heb soep als ge wilt.

sjan Wa vor soep?

riet Pompoensoep.

sjan Pompoen? Da ven ik zo weeïg.

riet Ja, da had ik vruuger ôk en nou ven ik het lekker. Nie vers hor, daor heb ik himmel gin tijd veur, maar uit zo'n zakske.

sjan Poeder?

riet Nee, zo'n nat zakske, zo'n rechtopstaand wiebelig zakske, wittewel?

sjan Oja, die zen makkelijk hè?

riet Hil makkelijk, en onzen John pruuft het verschil nie.

telefoon

riet *in de telefoon* Mee Mevrouw van den Biggelaar. O hallo... Het gao wel... Zal wel moeten hè. Ja, o ja, natuurlijk. En hoe lang moet da dan zijn? O ja, en hoe laot moeten gullie het uiterlijk hebben? O, dat is best eh... snel ja. Prima, we gaan ons best doen, dan bel ik het straks wel door. Email? O, nee, ik bel het wel door.

Prima, ja, prima... oké, dag.

tegen Sjan Het bidprentje. Tekst veur het bidprentje. Moeten ze snel hebbe.

marcel *tegen publiek* Kennen jullie dat 'bidprentjes'? O toch wel, ik dacht altijd dat dat typisch Brabants was of eerder zuidelijk.

marc-marie Nou, meer katholiek, het is een klein boekje-achtig ding met aan de binnenkant een tekst over het leven van de persoon en aan de voorkant een foto, zodat je wist wie je ôk alweer aan het begraven was. En je kreeg hem na de collecte.

marcel Ja dat is wel slim van de kerk want dan hadden ze eerst de collecte en daarachter zo'n vrouw met de bidprentjes, dus dan voelde je je min of meer verplicht om iets te geven.

marc-marie Jij hebt er heel veel toch? Tegen 'sparen' aan.

marcel Nou 'sparen', ja, ik heb er veel. Ik heb een nisje in mijn slaapkamer waar het prentje staat van mijn moeder en mijn vader en wat vrienden die overleden zijn en daarachter nog een heel stapeltje prentjes van buurvrouwen, tantes,

ouders van vrienden, ik kan ze gewoon niet weggooien. Uit een soort respect.

marc-marie Zo had mijn moeder het bidprentje nog van Marietje Kessels. Die is in 1900 vermoord in de Noordhoekkerk op elf-jarige leeftijd. Heel Tilburg stond toen op zijn kop. Ze hebben heel lang niet geweten wie het had gedaan, de schilder of de pastoor, nu is er pas een boek uitgekomen en nu blijkt de pastoor het te hebben gedaan. Ik heb inmiddels een foto van die pastoor gezien; ik had het meteen wel kunnen zeggen.

riet *begint met het schrijven van de tekst voor het bidprentje van Ger Ger Mutsaers – van Oosterhout, o, nee, d'r moet wa boven...*

sjan Hoezo?

riet Ja, zo van 'weggerukt uit het leven' of zoiets, of eh... 'plotseling door een ongeval'...

sjan Ongeval, 't is toch geen ongeval?

riet Ja, mar wel plotseling toch?

sjan Nou zet er da dan boven, plotseling van ons heengegaan.

riet Ja, da is goed, plotseling van ons heengegaan, Ger Mutsaers – van Oosterhout, weduwe van Piet Mutsaers, moeder van Chantal. Oja, Sjan, hoe zit het mee Chantal, hedde gij nog naar de Kikvors gebeld?

sjan Nee, ik heb de Kikvors nie gebeld... gij ôk nie?

riet Ik had er allang heen willen gaon mar 't is er nog nie van gekomen. Ze wit het al wel hôt, die leuke leidster hee het heur verteld, die blonde, och hoe hiet zij nou, ohhh naomen... die lange, blonde, met die scheve neus, Anja... Anita? In ieder geval, Chantal wit het al wel. Mar ja, of ze het bevat?

sjan Toen Piet dood ging zat ze ôk gewoon naor die blinde muur te kèke, ik zag gin verschil, mar ja, da witte toch nie wa d'r in heur omgao.

deurbel

Riet gaat open doen en komt terug met koffer en gevuld plastic tasje van Airport Eindhoven. Weet niet goed wat ermee te doen. Ze zet ze midden in de kamer en Riet en Sjan kijken ernaar alsof er een koffer met explosieven in de kamer staat. Schieten allebei vol. Willen de koffer oppakken, doen het toch maar niet.

sjan Irst het bidprentje.

riet O ja het bidprentje. Ger Mutsaers – van Oosterhout, weduwe...

sjan Da hadde wa al.

riet Ik herhaal het efkes.

sjan Mar da hoeft nie Riet, we zen mar mee z'n tweeën. Komt onzen Jan eigenlijk nog?

riet Ik geleuf het nie.

sjan Waarom nie?

riet Ja, Jo wil nie det ie komt, denk ik. Ik heb gebeld mar onzen Jan was er nie en Jo zee: 'Hij hee het hil druk. Het is hil hectisch bij van Helvoirts'.

sjan Hectisch?

riet Ja, da zee ze. Hectisch. Ge kent Jo toch. Iets is nie leuk mar snoezig en de bergen waren nie mooi maar magnifiek, dus het is eh... hectisch.

sjan Dan ga ik toch onzen Jan efkes belle.

Gift de telefoon mar aon.

riet Nee, dan bel ik wel. Mee jou hebbe we meteen wir trammelant.

belt

Goeiemorgen Jo... och ja, 't is alweer middag, het is vandaag ôk allemaol zo... eh... hectisch. Ik ben de tijd een bietje kwijt. Zeg Jo, is onzen Jan daor...? Bezig? Nou, 't is mar heel efkes snel. O fijn, dank je wel...

krijgt Jan aan de telefoon Jan. Zeg Jan, ik zit hier mee ons Sjan en wij vruugen ons aaf of gij nog deze kaant op kwaamt...? O da wies ik nie, helpt Jo tegenwoordig in het bejaardenhuis? Da kan ze toch wel een keer overslaan?

sjan Hij kan toch ôk allenig komen?

riet Nee, das ons Sjan die zee da ge toch ôk allenig kunt komen... zij kan toch wel unne keer op de fiets.

tegen Sjan met hand op hoorn Hij moet heur haolen en brengen.

O ja, die heup.

Maar goed Jan, gij komt dus n... ja, veur de wake, da snappe we, mar nie eerder dus... de wake? Nee, des mee gesloten kist. Ze is schijnbaar mee d'r gezicht veurover...

O, da hedde al geheurd. Ja verschrikkelijk. Daor moeten we mar nie teveul aan denken. Goed, dan zien we jou mergenaovond wel verschijnen... prima, dahag... nee, ik hoef Jo nie terug... nee, ik hoef Jo nie...

krijgt Jo weer aan de lijn Jo... ja zwart

gebarend naar Sjan Wij gaon ammaol in het zwart. Da lekt ons veur de familie het mooiste... Welk? Donkergeel? Ja Jo, hoe donker? Ist meer geel of ist meer donker?

Sjan schudt nee.

Ons Sjan zit hier te schudde van nee. Kekt mar Jo, waar gij oe het prettigste in vuult. Prima, tot morgen. Ja, ja, dag... ja, dag Jo.

hangt op

Oh, ik kan heur wel wurgen en onzen Jan derbij.

sjan Mar zo was onzen Jan noot. Des echt 'Pelders', da zen van die Peldersstreken. Zo hee zij hum gemaakt. Aanders was hij allang hier gewist.

riet *gaat door met bidprentje* Goed, Ger Mutsaers – van Oosterhout... blablabla. Geboren in Tilburg.

sjan Wocht is efkes... is het misschien een mooi idee om iets mee da nautisch thema te doen?

riet Welk nautisch thema?

sjan Omda ut op een schip is gebeurd, misschien wel mooi om da nautisch thema in het prentje te verwerken.

riet Ja, wel mooi misschien.

sjan Ik probeer efkes wa... Zij werd in Tilburg te water gelaten en voer al snel, op eigen kracht en samen met Piet... samen met haar reddingsboei Piet, de zeeën van het leven over. Het was niet altijd een kalme zee, er waren stormen en orkanen. Ook hield de boot veul water vast.

riet Veul water vast?

sjan We moeten d'r wel iets inzette da ze zo dik was. Anders krijgen we daor praot over.

riet Des toch nie nodig. En da nautisch thema werkt nie ven ik, des toch te ver gezocht.

sjan Dan doen we 't nie.

stilte

sjan Mar wa dan? Nou?

riet Gewoon neutraal Sjan, ze werd geboren in Tilburg en groeide voorspoedig op aldaar. Al ras ontmoette ze...

sjan Al ras? Het is geen Sinterklaos gedicht.

riet Al jong ontmoette ze Piet waarmee ze lief en leed deelde. En dan nog iets over Chantal, toch?

sjan Ja, zeker, over Chantalleke.

riet Eeh, met de komst van hun lieve dochter Chantal...

sjan Die nie helemaol goed is.

riet Nee, da hoeft er nie in, da wit iedereen.

sjan Ik zou da derin zette.

riet Nee da doen we nie. Met de komst van hun lieve dochter Chantal was haar geluk compleet. Ger was een bourgondische vrouw.

sjan Mooi, want gij bedoelt natuurlijk dik.

riet Mar da staot er nie.

Ger was een bourgondische vrouw, een levensgenietster die het leven opzoog.

sjan Opzoog?

riet Leegdrank?

sjan ...

riet Uitperste?

sjan Waarom niet gewoon: ze was een levensgenietster... punt. En dan iets over die cruise.

riet O ja, die cruise. Ze was een levensgenietster... en juist daarom is het zo triest dat ze tijdens haar eerste cruise, een droomreis waar ze haar hele leven naar had uitgekeken, plotseling van ons is weggerukt.

sjan Ja, mar onbeperkt kip eten, da moete net tegen ons Ger zeggen. Mooi, en dan nog iets van... We gaan d'r missen.

riet We gaan d'r... verschrikkelijk missen?

sjan Nee, gewoon missen en dan een schôn foto op de veurkant.

riet Een schôn foto? Welke dan?

sjan D'r is er toch wel een waar ze goed opstao?

riet Nou ik heb ze nie.

sjan Mar op een foto van iemand aandere waar ze bij stao, da we ze daar vanaf snijen?

riet Misschien van het koor? Van die uitvoering toen in Wollek. Mee die jurk mee die mooie centuur waor ze zo blij mee was.

sjan O ja die centuur waor zij dan een taille mee trok.

riet Mar is da nie te kort?

sjan Nee, mee grote letters, grote dikke letters.

Marc-Marie pakt het bidprentje van Cees Musters van tafel en begint te lezen.

marcel *pakt bidprentje af* Ja, dit is het bidprentje van mijn vader, die is in 1982 overleden. En het was voor ons de eerste keer dat wij zo'n bidprentje moesten maken. Wij konden geen goede foto vinden en toen kwam die man van de Dela met zo'n map met allemaal voorbeelden. En toen hebben we deze gekozen, die vonden we toen oprecht mooi *laat het bidprentje zien aan publiek* en mijn vader had dit ook echt mooi gevonden denk ik, een ondergaande zon in de natuur. Enorm cliché natuurlijk maar toen vonden wij dat echt mooi. Hij had ook 'My Way' op zijn begrafenis en dat klopte ook heel erg met hem. Maar het moeilijkst vonden we het om een goed tekstje te schrijven, we kwamen er niet uit, en toen zijn we een beetje in zijn papieren gaan snuffelen, wat overigens wel vreemd is om zo ineens alles van iemand te kunnen lezen, daar moet ik zelf nog wel iets aan doen. Maar goed, toen vond ik tussen die paperassen een aantal gedichten die hij 's nachts in een melancholische bui schreef. Een van die gedichten bleek te zijn geschreven in de week van zijn overlijden, wel een heftig gedicht maar we hebben toch besloten het te gebruiken, het klopte. Zal ik het even voorlezen?

Ter herinnering aan Cees Musters etc...

Het water is tot aan mijn ziel gestegen

Ik heb nergens vaste grond

Ik ben in een poel gedompeld

Een maalstroom heeft me meegesleurd

Ik ben doodop van het roepen
Mijn keel is schor en droog
Gelukkig dat mijn ogen het bijna begeven
– zullen mijn ogen het snel begeven? –
Terug naar af – terug naar af

Heftig he?

marc-marie Ja, het lijkt bijna een zelfmoord gedicht.

marcel Nee, maar dat was het niet, hij heeft óf een hartstilstand gehad en toen voorover gevallen óf hij is voorover gevallen en doordat hij een nogal dikke buik had is de druk zo groot geworden dat zijn hart het begaf.

marc-marie Bij mijn vader zijn we heel lang bezig geweest om een tekst voor het bidprentje te schrijven, maar dat moet toch min of meer postief zijn en daar kwamen we niet uit, dus toen hebben we besloten om maar geen bidprentje te doen.

riet Mar Sjan, wa doe de gij nou vrijdag, wilde gij wa zegge op het crematorium?

sjan Wa dan Riet, wa moet ik dan zeggen?

riet Ja iets persoonlijks over ons Ger, ik kan da niet, ik kan het niet Sjan, ik begin al te schreuen als ik naor veure moet komen,

echt Sjan da moete men niet laoten doen.

Ik zou veur jou wel een gedicht kunnen maoken wa gij dan veur kunt lezen.

sjan Ja, mar dan zeg ik wel da ik da zelf gemaakt heb, ik gao daor nie jouw dingen veurlezen.

riet Des goed Sjan, da maakt men niks uit. Gij zeg het mar Sjan van Oosterhout...

sjan *naar publiek* Van Oosterhout, ik had bijna van Caulil geheten. Mevrouw van Caulil – van Oosterhout. Harrie van Caulil, ik kende hem al vanaf de lagere school. Ik kon me gin

aandere man veurstelle. 't Was Harrie veur en Harrie nao. Hij wou buschauffeur bij de BBA worden, en da had ik hum zo gegund. Da ik dan mee zou rijden op lijn 4/5 naor den Heikant en da hij men dan veur de deur uit zou laoten, waar hillemaol gin bushalte is.

riet *is ondertussen aan het puzzelen* Narigheid, zes letters.

sjan Wat?

riet Narigheid, zes letters, ik kan het nie uitstaan.

sjan Zen er al letters bekend?

riet De eerste letter is M en de vierde een E. Narigheid...

sjan Misère.

riet M... I... S... E... R... E... Ja, da's goed, och ja misère, wa stom, dan staar ik men eige gewôn blind, natuurlijk 'misère', simpel, ik denk dan veuls te moeilijk. En nog eentje 'ingebeeld meisje', drie letters, tweede letter is een E, maar geest kan nie want da zijn er vijf. 'Ingebeeld meisje.'

sjan Eh... hoeveel sterre hee da buukske?

riet Twee tot drie.

sjan Ja, dan zou ik het moeten weten.

Ingebeeld meis... Fee, ach natuurlijk.

riet Fee, ja tuurlijk.

sjan *tegen publiek* Mar goed Harrie. Wij waren gek op mekaar. Harrie was niet knap maar heel lief. Op een zondag is ie op zonne scooter voorover het Wilhelminakanaol ingereden. We zouden gaan trouwen. Zo'n lieve man, Harrie. En zacht. Maar zijn begrafenis was hil aokelig. Ik mocht van hullie moeder nie op de irste rij zitten want ik was gin weduwe.

riet Nee, ge bent toch ôk gin weduwe?

sjan We waren zogenaamd niet getrouwd.

riet Ge waart toch ôk nie getrouwd?

sjan Nee, en da maok het natuurlijk dubbel moeilijk.

riet Och Sjan, 't is vijfendertig jaor geleden.

sjan Maar goed, zo hee ieder huisje zijn eigen kruisje, en men kruisje mocht niemand zien. Ik bedoel men verdriet mocht gin verdriet zijn. Zij hee ôk hil wa meegemaakt. Maar goed, dat moest dan ôk wel iedereen weten.

Nee, da's gemeen. Ze heeft echt wel... zo is haar eerste kindje gestorven. Da weet ik nog of het gisteren was. Het was het eerste kindje in de familie dus wij keken daar allemaol naar uit. Toen ze begon te bevallen was de hele familie op van de zenuwe. Van de zenuwe ging ik mar luiers strijken, die waren toen nog van stof, gewoon om wa te doen te hebben. Het duurde naor men gevuul uren. Wij wissen nie wat er aan de hand was. En ik zie nog hullie John achterom komen, de keuken binnen lopen en tegen men bij de strijkplank zeggen, 'hou mar op Sjanneke, 't is nie meer nodig, hij is dood'. Zij was er kapot van.

riet *verdrietig* Ja, ik was er kapot van. Ik was gebroken. Ik vertel het wel. 't Is mijn verhaol Sjan.

sjan 't Is ôk jouw verhaol Riet, ôk jouw verhaol.

riet Daar lag ik. 't Was een thuisbevalling. Dokter Mommers was er. En onze John natuurlijk. Ons Fonske werd geboren, we hadden hem Fons genoemd. Ik heb hem een naam gegeven maar ik heb hem nooit moge zien.

sjan Da woude nie.

riet Da wou ik nie? Ge wit nie wa ge zegt, hoe kunde da nou toch zegge. Ik was op. Ze hadden hem gewoon moeten laoten zien. Mar onze John en dokter Mommers hebben het samen afgewerkt. En ik lag daar mar. En hoe ouwer ik wor, hoe meer ik eraon denk... aan Fons, Fonske, och menneke waar bende toch gebleven...

sjan Ja, Fons... 't Was een monstergeboorte, zo zee Dokter Mommers da, da's nou echt een monstergeboorte.

Nog een potje? *deelt kaarten uit*

riet *vermant zich* Nou onzen Jeffrey is eindelijk geslaagd voor z'n rijexamen, fijn.

sjan Ik kwaam jullie Jeffrey nog tegen op de kermis, op het terras bij de Mercurius mee zonne vriend, da's toch unne verpleger, toch? Wenne leuke jongen is da toch, zo attent, ik kwaam er nie langs, 'Nee, tante Sjanneke, ge moet er even bij komen zitten'. Nou ben ik mar bij gaon zitten. Een heel leuk stel, daor hoefde oe eigen echt nie veur te schamen.

riet Ik schaom men eigen himmol nie, ik moet er gewoon een bietje aon wenne, da is toch nie zo gek?

sjan Hij hee ôk zonne aparte bril hê? Hij hee zo'n grote bril ôk hê, een grote rooie bril, ge ziet dan iedereen wel kijken mar da mokt hullie hellemaol niks uit. En toen kwaam ik nog nie weg, 'Nee, tante Sjanneke, ge moet mee ons mee in het Reuze Rad', nou ik weer mee in de Hoogatie, hij ging hoog dees jaor Riet, zo hoog, ik kon Peerke Donders zien liggen, kunde het geleuven?

riet Ik heb trouwens da vlees van Le Jeune in de vriezer liggen, da moete nie vergeten straks, en nimde gij die koteletten voor Corry ôk meepesaant efkes mee?

sjan Wa krijgde gij van men?

riet Da verrekenne we laoter wel mee de bloemen

sjan Zit er kip bij?

riet Nee, ik koop gin kip mir, da vinnik zo moeilijk geworre, kip kope. Als ge het goed wilt doen veur de kip dan doetet nie goed veur het milieu en als ge ut goed wilt doen veur het milieu dan ist wir nie goed veur de portemonee, dus nee, ik koop gin kip mir.

sjan *zingt zachtjes*

Droooooooooomlaaaaand, Droooooooooomlaaand.

riet *doet mee*

Och ik

sjan O, ik verlang

En iets hoger.

riet *naar publiek* Da zongen wij vruuger, wij zongen vruuger, veul, mee de hele familie, witte nog.

sjan Jao, zeker.

riet Ons pa, ons moeder, onzen Jan, en de drie zusjes dan.

Da was zo leuk mar ja, ons pa en ons moeder wiere te oud, en...

sjan En onze Jan ging naor Venlo mee Jo.

riet Dus toen hebbe we besloten om mee ons drieëen deur te gaon. Da was heel succesvol, och wij zongen overal en ons Ger kon altijd heel goed de tweede stem.

sjan Ja, zeker, ons Ger en ik zijn heel muzikaal.

riet Ja, en wa wij ôk zongen dan kon ons Ger, hup, meteen de tweede stem, da was magisch. Ze noemden ons ôk wel de Tilburgse Andrew Sisters.

sjan Wij hiette eigenlijk de Easterwood Sisters.

riet Van Oosterhout... Easterwood, maar ze noemde ons de Tilburgse Andrew Sisters, da was onze geuzenaam. Ik wit nog da wij moese optreden op de Korvelseweg op de braderie, hadde ze zo'n grote platte kar neergezet, en daor stonden wij dan, en onze pa ging altijd mee, da was unnu strenge man hoor, zeker voor zen meiden, mar als wij dan zongen dan was ie in het begin nog wa stuurs maar nao gelang het optreden zagde hem groeien, da vond ie leuk, wij waren zijn knappe meiden.

sjan En dan sloten wij altijd af mee 'Droomland', da was zen favoriet.

riet Ja, da was mooi, maar ja, da gao allemal voorbij.

sjan Ja, ge begint als een trio, dan bende een duo en dan, ja dan...

riet Ja, da witte van te voore, als ge geboren wordt dan, ja dan witte da ge uiteindelijk... ja.

sjan Uiteindelijk gao de dan dood.

riet Ja... Ik heb een moedervlek die ik nie vertrouw.

Een opwindbare radio, een zaklamp, extra batterijen, van die folie-achtige warmhouddekens, lucifers in waterdichte verpakking, da's belangrijk waterdichte verpakking, waxinelichtjes, waarschuwingsfluitje, flessen water, wc-papier, snoetepoetsers, maanverband en regenponcho's. Heb ik allemaal in huis, in de kelder. Ik dacht, als ik da in huis heb word ik rustiger, minder bang, dan ben ik voorbereid. Mar da is dus nie, ik wor er alleen mar banger van. Het komt zo dichtbij, 't is zo tastbaar, ik zie in die plastic tassen mijn eigen bangigheid. Ik word alleen mar banger, zo heb ik geld in de tuin begraoven, zoals zoveul mensen, mar nou ben ik wir bang da ik snel dementeer en dan nie meer zou witten waor da het ligt.

Zo heurde ik op de tillevisie een Engelse professor zeggen da we vooral nie moeten proberen contact te maoken mee buitenaardse wezens omdat die altijd slimmer zen als wij, en ôk mee slechte bedoelingen naar ons toe zouden komen.

Dus laoten we ons alsjebliedt stil houwen.

sjan Boeh.

riet Nee, da's echt niet leuk Sjan. 't Is misschien stom, onze John zee ôk, wa mokte gij oe toch druk om niks, mar ik kan nie aandere. Ik ben tegenswoordig bang veur alles. Ik hoef mar naor het nieuws te kijken. Al die opstanden in die landen, natuurlijk dictators zijn verschrikkelijk mar al die vrijheid, en da iedereen wil wa wij hier hebbe.

De natuur... ben ik ôk bang van. Hier hebben we te veul water mar in Afrika wir te weinig, daor is een modderstroom, daor een vulkaan, een tornado en die tsunami's... bomme. En

wij denken altijd da wij de baas zijn mar da is nie. Wij zen niks veur de natuur.

Soms sta ik wel een half uur te kijken in de Jumbo, naor de meesse, en dan denk ik we zen net mieren, mieren die eten verzamelen veur in ons holleke, iedereen druk in de weer. En der hoeft mar da te gebeuren en we zen weg. Kek, en als ge weg bent...

sjan Ja, dan bende weg.

riet Ja, dan bende weg, mar net daor veur, Sjan, daor ben ik bang veur, da ik nog net onzen Jeffrey in de modder zie verdwijnen of onzen John te pletter zie vallen onder het beton. 't Wordt weer survival of the fittest, let mar op, nou dan gao ik het nie redde.

sjan Nee, dan gaode gij het nie redde.

stilte

sjan Ik heb al hil de week zo'n last van mijn tepels. Ik heb da nieuw badpak, witte wel, mee die rozen, mee jou toen gekocht... Nou ging ik maondag zwemmen, mee de dames, had ik veuraf efkes moete waasse want da schuurde daor den hille tijd tegenaon en nou zen ze himmel schraol.

riet Wegge dan moet doen Sjan, wa zalf, gewoon nivea of vaseline erop smeren, goed dik en dan een papieren zakdoekske der overheen, moette gij es oplette. En waast da badpak eerst unne keer.

sjan Heb ik natuurlijk allang gedaon.

riet Maar ôk mee wasverzachter.

sjan Natuurlijk mee wasverzachter, doe ik altijd, da is het enigste waor ik men eigen een bietje mee verwen, af en toe een extra dopke waasverzaachter.

riet Gij kent Patrick toch ôk, de oudste zoon van, och hoe hiet zij nou, die van Padua, och naomen... Ehh... Riek, Riek van Padua, witte wel, en dan dien oudste zoon, die

studeert in Utrecht, kan heel goed leren, die blonde, knap, groot postuur?

sjan Oh ja, die hee men nog unnu keer thuisgebraogt. Die een loterij gewonnen had.

riet Ja, die.

sjan O ja, die is leuk.

riet Ja, die is dood.

sjan Dood?

riet Ôk dood, 23.

sjan Mar hoe dan?

riet Hij zit lekker te studeren boven op zijn kamerke, zit wa te wippen op zunnu stoel en valt achterover, nek gebroken. Riek roept veur het eten, mar zij heurt mar niks, gaot ze naor boven, ligt ie daor.

sjan Hoe is zij eronder?

riet Ja, Sjan, hoe denkte gij da zij deronder is? Het is nie natuurlijk om oe eigen kind te moeten begraoven.

sjan Da schent erger te zijn dan oe man begraven he? ... Riet, hebben wij nou da hele Dela-lijstje afgewerkt?

riet Volgens men wel. Pastoor is gedaon via den Dela. Wake is geregeld. Koor... hedde gij het koor nog gebeld?

sjan Koor gao nie lukke.

riet Och wa sund. Waarom nie?

sjan 't Is een deurdeweekse dag. Petra krijg het niet veur mekaar.

riet Na alles wa ons Ger veur da koor he gedaon.

sjan Ja, da zee Petra ôk, mar ja, ze kon alleen Riet Reeshof, Nel en Toos krijgen, nou die drie wilde nie hebben zingen op oe begraofenis.

riet Blijft sund.

sjan 't Is nie aandere, alles van de Compact Disc.

riet Da moet dan mar. Wa sta hier nou...? Nananakuuken?

sjan Ge het ut zelf geschreven Riet.

riet Ik bel Fatima wel efkes.

sjan Fatima?

riet Van den Dela.

sjan Da was toch Henk van den Dela.

riet Ja, mar Henk is ziek.

sjan Hoezo Henk is ziek?

riet Ja Sjan, zoals ik het zeg, mensen worre ziek. Henk is ziek dus Fatima hee het overgenomen. *belt ondertussen* Goeiemiddag Fatima, ge spreek noggene keer mee Mevrouw van den Biggelaar, van de Mutsaers begrafenis witte wel. Fatima, ik loop ons lijstje nog eens langs, witte wel da ‘things-to-do-lijstje’ wat we van jou hadde opgekregen en nou kan ik iets nie meer lezen.

sjan Ze hee het zelf geschreven.

riet Ja, ik heb het zelf opgeschreven maar dan ben ik te gehaast Fatima, gewoon te gehaast, en van de kaart. O, da begrijpte wel, och da’s lief. Nou, ‘Pastoor’ maar da loopt via jullie, toch...? Ja, heel fijn, dan ‘bidprentje’, zijn we mee bezig, bel ik straks door, mar dan, dan staat er iets van ‘nananakuuken’ of ‘luuken...’ Oh, ja, ‘bloemstukken’. Natuurlijk. Da moeten we nog doen... ja, en de linten... Wat? Onze Jan gebeld?

tegen Sjan Onze Jan hee heur gebeld...

Een eige bloemstuk?

tegen Sjan Onze Jan en Jo hebben een eige bloemstuk...

Mee alle respect Fatima, maar wij zouen één groot bloemstuk doen namens de hele familie... Da wou ie nie?

tegen Sjan Da wou ie nie...

sjan Riet, Riet, hebbe ze een lint? En Riet, Riet, wa staot er op hullie lint?

riet Een vraag van mijn zusje Sjan, hebben ze een lint en wa staat erop? O... ja, 'Vaarwel'?

sjan Nee, da kan nie.

riet Fatima, nogmaals mee alle respect mar da kan nie.

'Vaarwel' is van de familie. Wij hadden da al besloten.

sjan 'Vaarwel'? Vaar-wel... vaar-wel Rietje. Laot ze mar, 't is op een schip gebeurd, vaarwel, da's voor schut, laot ze mar doen.

riet Momentje Fatima.

sjan Laot het mar zo.

riet Fatima bij nader inzien laten we het mar zo, prima, ja, hullie dus 'Vaarwel' en dan doen wij wel iets van 'Dag lieve zus'.

sjan Of 'Tot ziens Gerda'.

riet Da bel ik dan nog wel door gelijk met het bidprentje. We hebben nog wel even tijd, toch? ... Ja, zes uur maar da gaan we halen Fatima, prima, dank je hè Fatima? Dag... dag.

Ohh vaarwel... als Jo daar achter komt, hoe stom da is!

Moeten we da nie zeggen?

sjan Zij willen zelf een eige stuk.

Riet en Sjan krijgen enorm de slappe lach, eindigend in een droevige stilte.

riet Bij den Dela is alles op de rit, alleen da gedicht nog.

sjan O ja, da gedicht, da moet ik wel op tijd hebbe want daor moet ik me op veurbereiden. Hedde gij nog iets liggen?

riet Ik heb zat liggen mar da wil ik niet, ik wil voor ons Ger iets speciaals maken, da hee ze verdiend. Da kan ik het nou wel efkes proberen. Ik begin altijd mee associatie.

sjan Wa is da?

riet Een associatie? Nou dan noteerde alles wet er in oe opkomt als ge aan ons Ger denkt.

sjan Dik.

riet Ja, dik, mar dan meer positief Sjan, veur in het gedicht.
sjan O ja, lache.

riet Precies, des goed, lache. Gastvrij, liefde.

schrijft de woorden op

sjan Piet en Chantal.

riet Ja, ôk wel goed mar daor kunnen we niet zoveel mee,
dus breeder denken Sjan. Saamhorig, gezellig.

sjan Taart of is da wir net als dik?

riet Nee, taart kan wel, want daar hield ze van. We schrijven
nou een paar zinnen op over ons Ger en dan strepen we wa
woorden weg en hebben we een gedicht, moette gij eens
opletten.

Ons Ger, ze hield van lachen.

Ze was altijd blij.

sjan Bijna altijd blij.

riet Ze was bijna altijd blij.

Ze hield van koek en taart.

sjan En kip.

riet En was ôk heel gastvrij.

Ze was gezellig en lief.

We zullen d'r nooit vergeten.

sjan Mooi mar nou?

riet Ja, 't is ôk moeilijk mee die tijdsdruk. Aanders zit ik 's
avonds laat als iedereen naar bed is en dan heb ik rust.

Ze was gezellig en lief.

We zullen d'r nooit vergeten.

stilte

sjan Ik weet het...

Ze was gezellig en lief.

We zullen d'r nooit vergeten.

Hoe we dit moeten verwerken.

We zouden het echt niet weten.

riet Ja, kan... kan.

Kijk en nou gade wegstrepen.

‘Ons Ger, ze hield van lachen.’

Daar haalde ‘ons’ en ‘ze’ weg.

Dus ‘Ger, hield van lachen’.

Dan van ‘Ze was bijna altijd blij’ houde alleen ‘altijd blij’.

Kijk en da weg, en da, en da. Less is more, Sjan, zo heb ik het geleerd. Nou dan houde dees over.

Ger, hield van lachen

Altijd blij

Koek en taart

Heel gastvrij

Gezellig, lief

Nooit vergeten

Dit verwerken

Niet weten

sjan Daar ben ik gewoon stil van Riet. Wa mooi! Da gij da zo kunt.

riet Ik heb ooit zôn workshop gevolgd, mar ge moet er ôk gevuul vor hebbe hoor.

sjan Och Riet toch, wa mooi, ja, sorry, ik kan er niet over uit. En ik zat er bij, ik zie het jou doen.

riet Da laat ik aandere nooit toe hoor, ik moet het eigenlijk altijd alleen doen. Dees hee nog nooit iemand gezien.

sjan Ben echt efkes stil.

riet Ik ben nou een bietje op.

sjan Dan gao ik ervan uit, da der net muziek is gewist in het crematorium en dan laot ik die uitsterven, en als het dan helemaol stil is stao ik ineens op, da iedereen denkt ‘Hé Sjanneke gao wa doen’, dan loop ik naor veure, moette tegen Fatima wel zegge da ze iets van water klaar zet want misschien heb ik net zitten schreue of wa gegeten. Dan kijk

ik iedereen aon, da durf ik gerust, en dan zeg ik ineens...

Ger Hield van lachen...

Ger, hield van lachen

Altijd blij

Koek en taart

Heel gastvrij

Gezellig, lief

Nooit vergeten

Dit verwerken

Niet weten

riet Is da wel de koffer van ons Ger?

sjan Als D-reizen da zee.

riet Zit er geen naamplaatje aon?

sjan Dan moete kijke Riet.

riet Nee, da durf ik nie. En wa zitter in da taske?

sjan Ja, Riet dan moete kijke.

riet Nee, ik zeg toch da ik da nie durf.

*Sjan gaat kijken in de plastic tas en haalt er een opblaasbaar
nekkussenje uit*

riet Oh, da hee ze van men gekregen.

sjan *ruikt* Ja, 'L'air du temp' des van heur.

riet *neemt het kussentje aan* Haar laatste adem!

sjan Och sjoert hier, zonne grote Tobelerone, hee ze al half
opgegete, en een fles whisky. Drinkt ons Ger whisky?

riet Is da heur koffer wel? Had ze die koffer bij zich?

sjan Weet ik het...

riet Ja, gij zoutet moete weten, gij het er op Eindhoven
afgezet.

sjan Daor lette toch niet op, het was allemaal zo'n gedoe.

riet Hoezo gedoe, hedde wir ruzie gemaakt?

sjan Geen ruzie... Ja, ik was een bietje geïrriteerd.

riet Waarom?

sjan Da weet ik niet meer Riet.

riet Och da witte nog wel.

sjan Riet als ik zeg da ik da nie mir wit, dan wit ik het nie mir... Ze was weer veuls te laot, toen moest ze nog terug, was ze d'r insuline vergeten, daor zee ik wa van, ge kent men, en toen was het hier te lang, daor te kort, en toen escaleerde het en toen heb ik d'r mee een goei kwaoi kop aachtergelaoten bij de douane... Och Gerry.

riet Och Sjan, da zou ik ôk verschrikkelijk vinden, als da het leste was wa ik tegen ons Ger had gezegd. Och Sjanneke toch...

sjan Laot mar.

Riet pakt koffer op, legt hem op een stoel maakt hem langzaam open maar zo dat het publiek de inhoud van de koffer niet ziet, en uit de koffer komt de stem van Gerda die Droomland zingt in de tweede stem. Riet en Sjan zingen een beetje mee en Sjan corrigeert geëmotioneerd Riet nog een keer dat ze iets hoger moet zingen.

De première van de lunchvoorstelling
Meepesaant vond plaats op 6 oktober
2011 in theater Bellevue in Amsterdam

Riet Marcel Musters
marcel Marcel Musters
Sjan Marc-Marie Huijbregts
marc-marie Marc-Marie Huijbregts

www.mugmetdegoudentand.nl

Marcel Musters (Goirle, 1959) was vijf jaar psychiatrisch verpleegkundige voordat hij van 1982 tot 1986 de Toneelschool in Amsterdam volgde. In 1985 werd hij medeoprichter van mugmet-degoudentand en is daar sinds die tijd zowel acteur als lid van de artistieke leiding. Daarnaast is hij als acteur werkzaam in films en televisieseries.

Marc-Marie Huijbregts (Tilburg, 1964) is cabaretier en acteur voor film, theater en televisie. Hij schrijft veelal zijn eigen shows, maar bijvoorbeeld ook voor *Spijkers met koppen* voor de radio. In het toneel speelde hij o.a. in *Amadeus* voor Het Bostheaterproducties en in *Verhalen van 1001 Nacht* bij Het Zuidelijk Toneel. Bij mugmetdegoudentand maakte hij samen met Marcel Musters de voorstelling *Meepesaant*.

Toneelwerk

Meepesaant – 2011

Punt – 2009

Opdat ik niet vergeet – 2006

M-M Huijbregts – 2002

Marc-Marie H – 2000

De Nieuwe Toneelbibliotheek geeft sinds 2009 toneelteksten en vertalingen uit van Vlaamse en Nederlandse hand. De bibliotheek groeit gestaag. De zakboekjes zijn te koop op de website, in boek--winkels, in theaters en uit een boekjesautomaat, maar goedkoper nog via een abonnement.

Een abonnement is te bestellen op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl